

T 4/ HÄSSLEHOLMS PISTOLSKYTTEKLUBB

Svenska Pistolskytteförbundet bildades 1936. Två år tidigare, i april 1934, såg Skånska Trängkårens Pistolskytteklubb dagens ljus.

En av initiativtagarna till klubben var dåvarande majoren J F Plym-Forshell. Han blev Klubbens förste ordförande. Övriga i styrelsen var från början: v, ordf, kaptenen G Ericson Sekr, fanjunkare H Hassén och skattmästare fanjunkare Duré. Övriga ledamöter var löjtnant Å Tyrén, fanjunkare H Wikner och furirerna G Svensson, E Isendahl och E Jönsson.

Klubben hade vid årsskiftet 1935-1936 42 medlemmar.

Till att börja med var klubben ganska ensam. Som nämnts kom inte Pistolskytteförbundet till förrän två år senare. Kristianstads läns Pistolskyttekrets bildades efter ytterligare tio år.

Man fick själv hitta de vägar man skulle gå. Det militära skyttet var en god modell, men egna idéer saknades inte. Det första årets aktiviteter bestod huvudsakligen av interna månadsskjutningar.

Några vilda historier om den gamla tidens skjutningar lever fortfarande kvar. Till exempel då man ordnade fältskjutning utan tanke på var kulorna kunde slå ned. Målen ställdes ut på T 4 övningsområde, för det mesta norr om Almaån, men också ibland inne mellan husen på själva kasernområdet. Skjutningarna var sådana att kulorna ibland hamnade både på kasernområdet, i Hässleholms stad och i Vankiva by. Ingen lär ha skadats, men det var förstas innan SäkI (Säkerhetsinstruktioner för vapen och ammunition mm) var uppfunnen. Konstigt att det händer lika många olyckor sedan denna publikation kom till som innan!

När T 4 Pistolskytteklubb 1948 fick uppdraget att arrangera sydsvenska mästerskapet var det Erland Ek och fanjunkare Lennart Svensson som drog det tunga lasset.

Även om det ”som vanligt” vid den tiden var olympiaskytten Torsten Ullman från Växjö som vann klass B (övriga godkända vapen) så var inte han det stora namnet. Det var T 4-skytten Georg Hansson. Han vann klass A (pistol m/07) efter hård sarskjutning.

Under de närmaste följande åren var aktiviteten hög i Hässleholm. Ett annat namn som börjar synas vid denna tid är Yngve Löfgren. Han var sergeant då han börjar synas i prislistorna.

Klubben hade 31 aktiva skyttar 1952.

När Claes Florén under slutet av 1950-talet var ordförande börjar det bli oro i de manliga leden. En i många sammanhang välkänd husmor vid T 4, Irma Waldemarsson, började lägga beslag på de främsta platserna i prislistorna. Hon blev till exempel vid flera tillfällen regementsmästare. Kanske var det inte till glädje för alla, som till exempel förvaltaren som aldrig visade sig på mera på skjutbanan efter att Irma vunnit. För klubben var Irma emellertid till mycket stor glädje och omätlig nytta.

Den 21 mars 1962 hölls ett möte under ledning av majoren Harald Folke och med deltagande från T 4 Pistolskytteklubb, Kristianstads läns Skytteförbund med flera. Mötet beslutade att bilda T 4 skytteförening.

Ordförande i föreningen blev majoren Folke. Föreningen bestod av tre sektioner automatvapensektionen, gevärsektionen och pistolskyttesektionen. Ledare för pistolskyttet blev Claes Florén, Erland Ek och Erik Löfgren.

Föreningens målsättning var att öka intresset för skytte och skapa möjligheter för alla att delta. Medlemsavgiften var 2:- kronor för värnpliktiga 5:- för övriga.

1973 var det så dags igen för en självständig pistolskytteklubb. Den 1 januari återuppstod T 4 Pistolskytteklubb. Det var efter idogt arbete av bland andra den blivande ordförande Arne Huleén. I den nya styrelsen märktes till exempel Yngve Löfgren, Yngve Wahlman och Olle Andersson.

Medlemsantalet 1972 var 19 aktiva skyttar. Antalet ökade under de följande åren och mycket arbete lades ned på klubben vidareutveckling.

Svenska Sportskytteförbundet fick en ny medlem den 11 mars 1974 då T 4 Psk vann inträde. Därmed började en ny del av klubbens verksamhet. Sportskyttet är internationellt på ett annat sätt än det skytte som representeras av Svenska Pistolskytteförbundet. Fältskjutning med pistol ingår till exempel inte i sportskyttet men istället har man sådana aktiviteter som fripistol. Verksamhetsfälten breddades liksom intresset kom att göra.

Klubben inköpte samma år sina första egna vapen, tre Vostok kal .22. Dessa pistoler fanns fortfarande i inventeringsprotokollen i mitten av 1990-talet då de skrotades. Många gjorde sina första erfarenheter med dessa vapen.

Tillsammans med P 2, Tyringe och Sösdala anordnade T 4 1974 Sydsvensktmästerskap i fältskjutning.

Inom klubben blev vid denna tid intresset för luftpistolsskjutning så stort att man beslöt ordna egen luftpistolhall. Då ett gammalt förråd vid T 4 blev ledigt fick klubben utnyttja detta och på hösten 1975 kunde den första luftpistolhallen invigas. Den utnyttjades fram till 1977 då regementet välvilligt ställde en av de baracker som byggdes i början 1940-talet till förfogande. Den inreddes med tio skjutplatser och ett trevligt klubbрум.

Klubbens sammansättning har efterhand förändrats. Från att övervägande militärer som medlemmar har det civila inslaget tagit överhanden helt och hållet.

Ungdoms och juniorverksamheten har varit stor. Detta föranledde klubben att söka kommunala bidrag för verksamheten. Hässleholms kommun konstaterade att "militära" föreningar inte kan få sådana bidrag. Detta var orsaken till att en omorganisation gjordes 1978. T 4 Pistolskytteklubb bytte namn till Hässleholms Pistolskytteklubb.

Till årsmötet 1979 hade Arne Huleén av sagt sig ordförandeskapet. I hans ställe blev Anders Bratt ordförande.

Några som var med i styrelsen då är också fortfarande kvar, Sune Persson och Gert Hallqvist. Under 1980-talet hände mycket inom klubben. Vi arrangerade eller var med att arrangera flera stora tävlingar. 1984 skulle klubben ordna en jubileumsfältskjutning inför 50-årsjubileet. Av någon anledning konstaterade vi, att vi inte ensamma skulle klara detta utan frågade Tyringe Pk om de ville vara medarrangörer. Detta resulterade i en av Sveriges största fältskjutningar (om man räknar bort SM), som genomförts varje år sedan dess, Snapphaneträffen. När den var som störst kom deltagare från hela södra Sverige, om vi kallar delen söder om Mälaren för det, men också några norrlänningar. Som mest hade vi omkring 450 anmälningar. Antalet har de senaste åren minskat.

Som jag tidigare skrivit blev 1980-talet betydelsefullt för klubben. Ett försvarsbeslut i mitten av decenniet flyttade T 4 från området till P 2 område söder om Hässleholm. Klubben låg långt fram i detta skeende och lyckades att få Hässleholms kommun, som köpte det gamla T 4-området, att besluta att klubben, får arrendera området under 30 år. Enligt detta kan vi alltså stanna kvar till och med 2018.

Arbete är något som lagts ned på den anläggningen vi har i dag. T 4 gamla målbod, med asfalterat jordgolv, väggar genom vilka man hade fri sikt ut, bågnande tak och så vidare har förvandlats till en väl isolerad luftvapenhall. Runt denna finns förråd och en klubblokal av mycket god kvalitet. Själva klubblokalen har fått ett personligt utseende efter att väggar och tak klätts med "bränd råpanel", huggen i egen skog, sågad, behandlad och uppsatt av Gert Hallqvist utan kostnad för klubben.

En av de absolut största eldsjälarna i arbetet med klubbhuset var Torsten Persson som under några få år lade ner omkring 5 000 arbetstimmar utan ersättning. Ytterligare fyra, fem stycken kom över 1 000 timmar.

Klubben har nu mellan 40 och 50 medlemmar. Ungdoms verksamhet med både luftpistol och krutpistol.